

Piatok 23. februára 2018

Piesne: ES č. 354, 281

Text: J 8, 21 – 30

„21Potom im zase hovoril: Ja odchádzam a budete ma hľadať a umriete vo svojom hriechu; kam ja odchádzam, tam vy nemôžete prísť. 22I povedali na to Židia: Vari sa len nezabije sám, keďže hovorí: Kam ja odchádzam, tam vy nemôžete prísť? 23On im odpovedal: Vy ste zdola, ja som zhora; vy ste z tohto sveta, ja nie som z tohto sveta. 24Preto som vám povedal, že umriete v hriechoch, lebo ak neuveríte, že ja som, umriete v hriechoch. 25Povedali Mu teda: Kto si Ty? Ježiš im odpovedal: Som to, čo vám od počiatku aj hovorím! 26Mnoho mám o vás hovoriť a súdiť vás, ale Ten, ktorý ma poslal, je pravdivý, a ja, čo som počul od Neho, to hovorím svetu. 27Ale nerozumeli, že im hovoril o Otcovi. 28Ježiš teda povedal: Keď povýšite Syna človeka, až potom poznáte, že ja som, a nič nečiním sám od seba, ale hovorím, ako ma Otec naučil. 29A Ten, ktorý ma poslal, je so mnou, nenechal ma samého, pretože ja vždy to činím, čo je milé Jemu. 30Keď takto hovoril, mnohí uverili v Neho.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

„Umriete vo svojich hriechoch.“ To sú veľmi silné slová, ktoré Ježiš povedal. Smrť v týchto slovách znamená aj realitu, ale predstavuje tiež nezmyselnosť a totálnu márnosť. Kým sa človek do takého stavu dostane, tak istý čas môže robiť veci, ktoré majú zmysel a sú dobré sami o sebe. Ved' aj Luther konštatuje: „Ak vládca (hoci nekresťan) dobre vládne, robí tak inšpirovaný Duchom Božím.“ Platí to aj v širšom zmysle. Ak človek robí svoju prácu dobre, robí ju vďaka Božej inšpirácii. Ale každý človek raz dôjde na križovatku, ktorou je Ježiš Kristus. A bude sa musieť rozhodnúť. Ak sa nerozhodne pre Krista, potom jeho životná cesta môže určitý čas ísť paralelne s Božou, ale cieľ nakoniec bude úplne iný, ako ponúka Božia cesta. Cieľom cesty bude nakoniec smrť – smrť ako úplná nemohúcnosť a nezmyselnosť, smrť v hriechu. Bez Krista ľudský život, ale aj akékoľvek ľudské snaženie naberie zlý smer. Hurban raz na to veľmi trefne upozornil svojich súčasníkov: „Darmo sa rozdrapuje svet, darmo chce všelijakými vymoženosťami pomáhať, bez kresťanstva pravého nič to nepomôže. Bez kresťanstva aj vezmete slobodu a nezískate ju, vyhlásite rovnosť pred zákonom a nespravodlivosť víťazne sa posadí za zelený stôl, sami sa budete spravovať a zožeriete sami seba, nadchnete sa vládybažnosťou a obce i krajiny pod vašim panovaním spustnú, vyhlásite i rovnoprávnosť národnú, avšak bez kresťanstva súc stanete sa katmi buď menších, buď prostejších národov, namnožíte si novín a predsa nerozšírite uspokojenie a utíšenie duše, vysmejete tyranov jedných, aby ste zakladali tyranstvo iných, vykričíte sa za spasiteľov

spoločnosti ľudskej, naopak sami najviac Spasiteľa potrebujete, slovom bez pravého kresťanstva všetky vaše reformy a prevraty len do horšieho stavu uvrhnú tovaryšstvo ľudské.“ Pred vážne rozhodnutie postavil Ježiš ľudí v tomto v príbehu, ktoré opisujú citované verše. Nebolo to pre nich ľahké. Mali množstvo otázok, ktoré im bránili sa rozhodnúť. Ale moment, keď sa to, obrazne povedané, zlomilo, bol postoj k Ježišovmu ukrižovaniu. Písmo hovorí o niektorých v tom dave: „Vtedy uverili v Neho.“ Ježišov kríž je tá najužšia križovatka – miesto, kde sa človek musí definitívne rozhodnúť. Kresťanský autor Ireneus, ktorý žil na začiatku 3. storočia, zdôrazňoval, že Kristov kríž bol Jeho kráľovský trón. Jeho ukrižovanie bola Jeho inaugurácia. Z ľudskeho pohľadu to bolo najväčšie poníženie. Ale z Ježišovho to bolo povýšenie. Pretože táto udalosť znamená pre nás záchranu. Bez nej by sme zahynuli vo svojich hriechoch. Amen.

Modlitba:

Pane, ďakujeme Ti, že si prišiel, aby si nás zachránil. V Tebe je naša záchrana a spása. Ďakujeme za istotu, že kto v Teba verí, má život večný a je slobodný od svojich hriechov. Amen.

Por. Mgr. Ondrej Rišiaň, PhD., evanjelický a. v. farár, dekan na Veliteľstve pozemných síl v Trenčíne, Ekumenická pastoračná služba v OS a OZ v SR